

Agrupació fotogràfica de Catalunya

Carrer Duc de la Victòria, 14, pral.

BARCELONA

Any VI - Núm. 55

Maig 1930

No es permet reproduir o traduir cap treball publicat en aquest Butlletí sense esmentar el seu origen i el nom del seu autor

La tècnica fotogràfica

Si féssim una enquesta preguntant en què consisteix la tècnica fotogràfica, estem segurs que més d'un afeccionat es trobaria sense saber què respondre i que més de cinc donarien una definició inexacta.

Són molts els qui sentint parlar algú sobre determinat punt amb certa facilitat i amb abundosa aportació de dades, de fórmules, d'advertiments i de consells, es creuen trobar-se davant d'un bon tècnic, i no hi ha dubte, ho pot ésser efectivament, però, moltes vegades, es tracta sols d'un teòric.

Semblantment, són també moltíssims els qui contemplant una prova d'execució perfecta, diuen que el seu autor domina la tècnica; naturalment, pot ésser així en realitat, mes en la majoria dels casos el que els fa reeixir és la pràctica.

I un teòric pot ésser un excellent esperit especulatiu sense tenir res de tècnic; així mateix, un pràctic pot arribar a guanyar-se el títol d'expert o pèrit i, àdhuc, de mestre, sense que se'l pugui anomenar tècnic. Al nostre entendre, sols la unió de la teoria amb la pràctica pot engendrar la veritable tècnica. Som del parer que un tècnic ha de conèixer per la pràctica com han d'executar-se de-

gudament els principis que la teoria l'hi ha ensenyat, i, inversament, ha de saber explicar-se teòricament el perquè dels fenòmens i operacions que pràcticament realitza dins el seu laboratori.

El nostre desig és, doncs, que tots els afeccionats, i molt especialment els qui pertanyen a la nostra Agrupació, tinguin l'ambició d'esdevenir uns bons tècnics de què tan mancats ens trobem. De teòrics i de mestres, en certa manera, ja en tenim a bastament.

Per a assolir aquest ideal hem d'adquirir diversos coneixements que ens els donaran els llibres, els cursos i els companys més avançats que nosaltres. I per a veure'ls practicats ens valdrem del mateixos cursos i companys, i, principalment, del nostre laboratori.

I quins són aquests diferents coneixements que ens calen?

Nosaltres entenem, pel que es refereix a la teoria, que a tot veritable afeccionat a la fotografia li és indispensable: tenir almenys nocions de química i òptica fotogràfiques; conèixer a fons totes les operacions del laboratori; no ignorar cap procediment de positivatge; posseir una bona cultura artística; saber de cor les regles elementals de composició i les lleis primordials de la llum; llegir continuament tot allò que amb la fotografia estigui relacionat i visitar sovint els museus de pintura i les exposicions dels mestres pintors i fotògrafs.

En quant a la pràctica li correspon: saber-se preparar ell mateix tota mena de fórmules fotogràfiques i, si cal, procedir degudament a llur modificació per tal d'adaptar-les més correctament al material emprat per ell; estar familiaritzat del tot amb aqueix material per a poder-ne treure el màxim rendiment; especialitzar-se en un procediment positiu i practicar-ne, almenys, un parell; no fatigar-se mai de fer estudis amb el seu aparell sobre temes desconeguts o poc tractats per ell; exercitar-se en trobar nous aspectes en els assumptes que hom té per vulgars, a fi de fer-los aparèixer com originals; procurar, tant com li sigui possible, donar a les seves fotografies la composició de les pintures que més li hagin plagut i, finalment, anotar-se les causes dels defectes o fracassos de les seves proves, estudiar-les i tenir-les presents per tal d'evitar-les o corregir-les en una altra ocasió.

Heus ací tot un programa que, potser, algú trobarà exagerat i que, ben mirat, no ho és gens. En tot cas, no se'ns negarà que li és indispensable d'acomplir-lo a tot aquell qui aspi a esdevenir un vertader tècnic de la fotografia.

C. Q.

Joaquín GASCA PERIS

Representante General en España de las
importantísimas casas:

STEINHEIL, objetivos fotográficos de fama mundial

WELTA, aparatos fotográficos de excepcional calidad

MÜLLER & WETZIG, acreditadísimas ampliadoras y epidiastopos

CINE NIZO, novísimos aparatos cinematográficos de $9\frac{1}{2}$ y 16 mm.

LIFA, célebres filtros de luz y sus monturas

OSBO, todo lo relativo a los procedimientos bromoleo y ligno

Catálogos a disposición de los señores aficionados

Artículos de venta únicamente en las casas del ramo

Riera Alta, 59 - Teléf. 23240 - BARCELONA

Gevaert

Plaques diapositives

VITTACHROM

Donen imatges
sèpia, taronja, roig, violat o blau
directament per revelar

∞ ∞ ∞

Industria Fotoquímica Nacional :: Barcelona

Notes sobre un revelador universal a l'hidroquinona-metol

(Acabament) (1)

Quan hom desitgi revelar amb aquest mètode, és preferible que tiri els clixés llargs i de començar el desenvolupament en el bany dur.

Voleu un clixé vigorós? Hom deixa el negatiu en aquest bany fins que queda completament dibuixat i hom acaba el revelat en el bany suau. Si desitgeu un clixé modelat, retireu la placa del bany dur quan les mitges tintes es comencin a siluetejar i la porteu al bany suau, on els detalls no tardaran en aparèixer.

Quan no s'està segur de l'exactitud del temps de posa, és preferible de tantejar els clixés en el bany dur. Si hi ha sobre-exposició, la imatge apareixerà molt de pressa i les ombres mostraran, des del començament, alguns detalls. Es prosseguirà el revelat amb aquest bany fins que es vegi que la imatge té tots els contrastes que hom desitja; en aquest moment es pass a el negatiu en el bany suau per a evitar que prengui duresa. Si la posa ha estat normal, la imatge no tardarà en aparèixer en les grans llums; les mitges tintes pujaran aviat, mes les ombres no deixaran veure cap detall. Més val, per això, no allargar el revelat en el bany dur, a menys que hom busqui un fort contrast. En fi, si no apareixen més que les parts vivament il·luminades del clixé, es pot deduir que té sota-exposició i convé passar immediatament la placa en el bany suau. Tota placa que, en aquest bany, tendeixi a donar una imatge sense vigor, podrà ésser passada a la cubeta de bany dur.

Quan es té la seguretat que els clixés són curts de posa, es té de començar per revelar-los en el bany suau i no passar-los en el bany dur més que quan sigui necessari augmentar les valors.

Per a obtenir el màxim de contrast—i per consegüent per a corregir els grans excessos de posa—és convenient de forçar poc amb el ferrocianur de coure o amb el clorur mercuric, o si les amb el ferrocianur de coure o amb el clorur mercuric, o si les valors són suficients, amb els compostos de crom. Quan els clixés són manifestament sota-exposats, hom aconsegueix d'evitar l'empastament de les grans llums, deturant el revelat en el bany suau quan en les ombres els detalls no pugen més; es fixa, i després d'un bon rentat, hom reforça proporcionalment totes les densitats amb

(1) Vegi's els Butlletins de març i abril.

negativa prèviament blanquejada per mitjà d'una solució de ferriclorur i bromur de potassi.

Proves fetes utilitzant l'ècran sensimètric d'Eder-Echt, ens han demostrat que, comparativament a un revelador normal a l'hidroquinona-metol (fórmula C), la sensibilitat de la capa és notablement rebaixada pel bany dur, mentre que és augmentada de varis graus pel bany suau. Les escales de tintes, amb les densitats extremes, han estat amidades per mitjà del densímetre Filmograph, i ens han donat la prova dels graus de contrast obtinguts en el bany dur i de l'harmonització provocada pel bany suau.

Heus ací algunes xifres obtingudes durant els nostres assaigs:

Revelador normal:	71	graus	Eder-Echt;	contrast:	log.	1,20
"	dur:	59	"	"	"	2,10
"	suau:	79	"	"	"	0'80

BANY SEMI-LENT

Les solucions de reserva esmentades permeten de reparar ràpidament un bany semi-lent. Aquest revelador dona, en 15 ó 20 minuts, clixés absolutament idèntics als obtinguts amb els banys a l'iconyl, és a dir, purs, detallats en les ombres i transparents en les grans llums. Per a preparar-lo es pren:

Solució I	40 c. c.
Solució II	30 »
Solució III.	20 »
Solució al 10 % de bromur	3 »
Aigua	per a fer 1000 »

Es poden revelar 10 ó 12 plaques 13 x 18 per litre de bany. Aquesta barreja, per raó de la gran dissolució, no es conserva a l'aire lliure més d'un dia. Els professionals, que utilitzen habitualment un gran volum de revelador, el podran guardar varis dies posant-hi en lloc d'aigua una solució de sulfit de sosa anhidre al 3 per 100.

REVELAT DELS PAPERS

El bany B s'adapta perfectament per al revelat de les proves al bromur tirades amb clixés seus; el bany C és preferible quan la gradació del paper sensible està en correspondència amb la del negatiu. Totes les marques de papers semblen acomodar-se amb aquests reveladors, els quals no cal diluir només que els dies en què l'alta temperatura faci massa ràpid el revelat.

REVELAT DE DIAPOSITIVES

Les diapositives a tons negres poden ésser revelades amb els dos banys B o C, segons que hom desitgi que siguin vigoroses o modelades. Les diapositives a tons calents exigeixen un bany especial que s'obté prenent:

Solució I	500 cc.
Solució III.	120 »
Solució al 10 % de bromur	30 »
Aigua	per a fer 1000 »

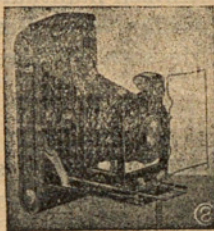
Aquest revelador es té de diluir en un volum d'aigua per als tons verds, en dos volums per als tons bruns i sèpies i en cinc volums per als tons rogenes. Dóna els millors resultats amb les plaques Bauchet, Crumière, Fotogen, Guillemín i Lumière-Jougla.

N.—El fred paralitza l'hydroquinona, tots els banys dels quals acabem de donar la fórmula; han d'ésser, per tant, utilitzats a una temperatura compresa entre 16 i 20 graus centígrades. Totes les fórmules, abans d'ésser publicades, han estat sotmeses a assaigs rigorosos.

Per la traducció,
J. FONT CASTELLS

ERRATES: Malgrat la cura que em posat al corregir les galeres d'aquest article, hem observat que algunes esmenes han passat per alt, y per bé que la majoria les haurà rectificat el bon sentit del lector, n'hi han unes poques que creiem necessari esmentar per tal com podrien induir a error a qui no conegués prou el procés del revelat.

Número de Març—página 247 - línea 11 - On diu com	ha de dir sobre
» » » » 247 » 17 » » nitroquinona	» » » hidroquinona
» » » » 248 » 11 » » més concentrades	» » » menys concentrades
» » Abril » 265 » 28 » » dols	» » » suau

APARATOS FOTOGRÁFICOS

y toda clase de material de las mejores marcas - Laboratorio Foto-Eléctrico

Se entregan los encargos A LAS 5 HORAS

Plaza de la Cucurulla, 2 y Boters, 1

Teléfono 18565

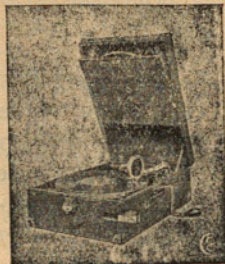
Serrano y Arpi

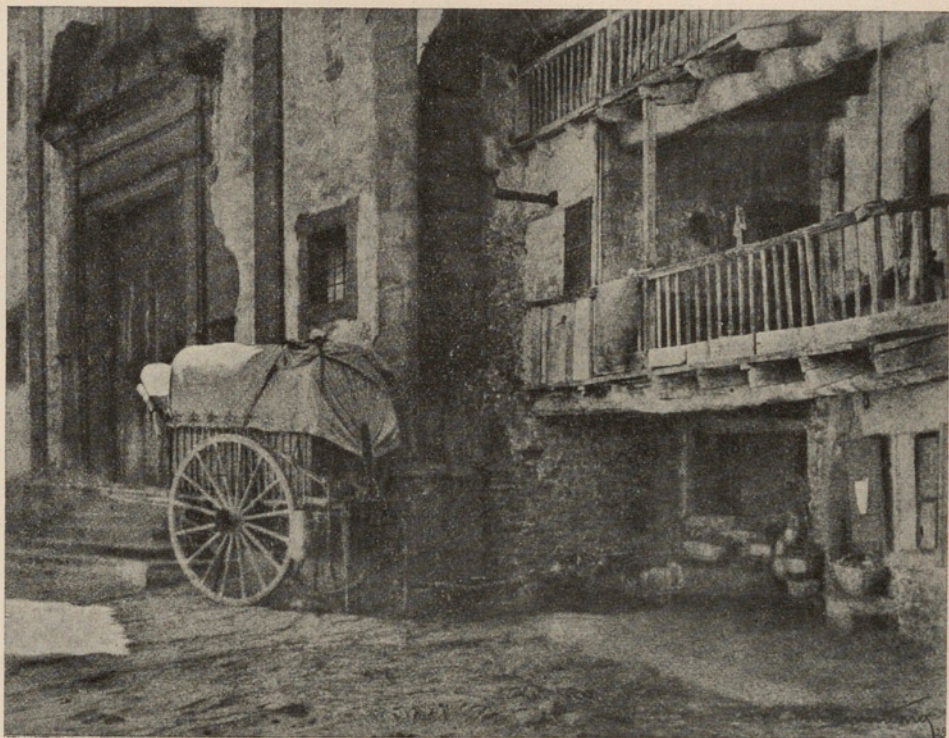
GRAMOLAS Y DISCOS

de las mejores marcas - Gran Stock

Calle Vidrio, 7 - Teléfono 19015
Plaza de la Cucurulla, 2 y Boters, 1

BARCELONA

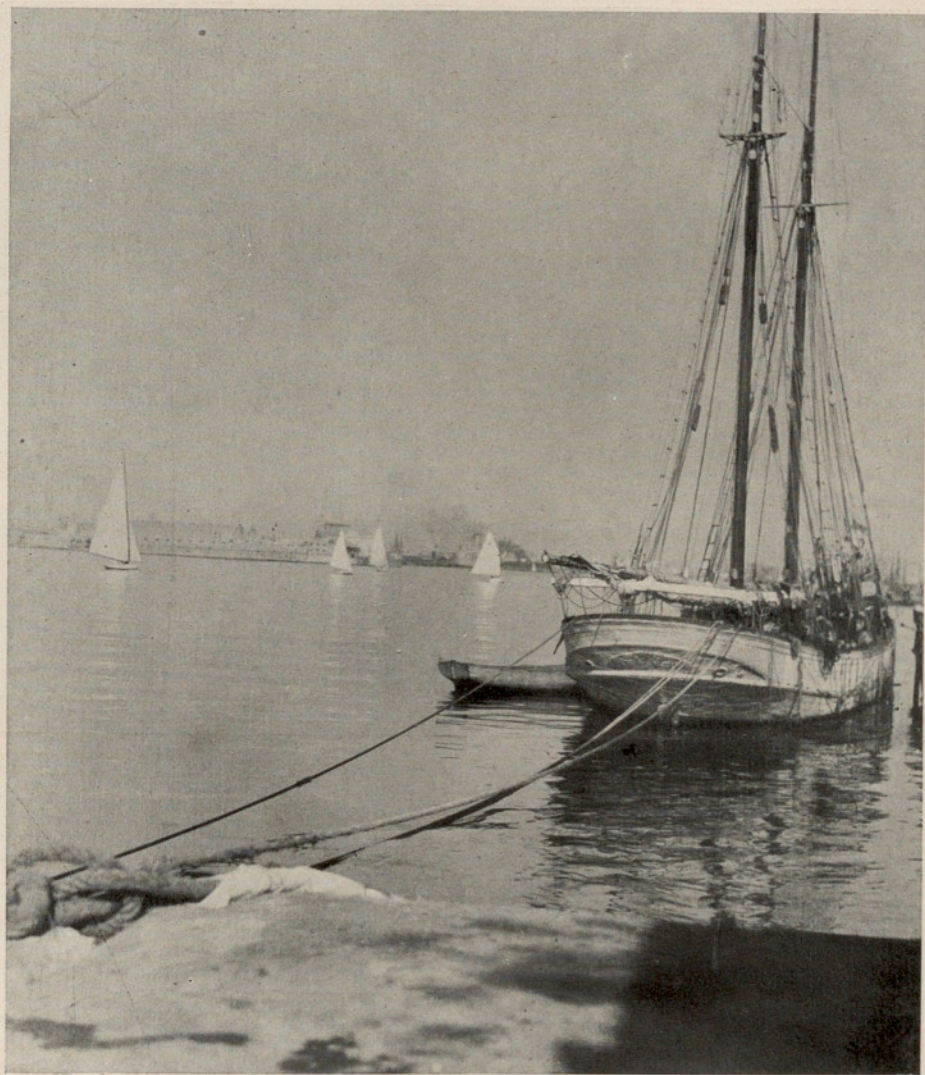

Recó de Rupit (Bromur)
Soci: Carles M.ª de Quintana
I Saló Internacional de Barcelona

Calvari de Pinyes (Bromur)
Soci: Eduar de Salas
I Saló Internacional de Barcelona

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA
DE CATALUNYA

Marina (Bromur)
Soci: Salvador Forcada
I Saló Internacional de Barcelona

A la font (Bromur)
Soci: J. Plá Janini
I Saló Internacional de Barcelona

Flou i Trames

PER C. M. DE QUINTANA

L'afany d'ennobrir la fotografia per tal de poder-la considerar com un nou art, es pot dir que nasqué tan aviat com aquest invent estigué a l'abast de tothom.

Així que s'endevinaren les innombrables possibilitats que oferia, s'estudiaren diferents maneres de llevar-li tot allò que la feia poc artística per a fresar-li camins altres que la documentació, el record familiar i el mer passatemp, que la menessin a un lloc més enlairat.

Seria llarguíssim estudiar detingudament tot el que s'ha fet en aquest sentit. No hi ha hagut res que no s'hagi perfeccionat o millorat amb l'objecte, principalment, de proporcionar fotografies perfectes en el seu aspecte artístic.

Les plaques, els reveladors, els papers, els viratges, els objectius, tot ha anat modificant-se, cercant de complaure els desigs cada cop més exigents dels professionals i dels afeccionats. I si encara no s'ha assolit el summum, cada vegada hom el veu més a prop.

Amb aquest fi han aparegut les plaques ortocromàtiques, pancromàtiques i autocromes; els papers rugosos i els de sense gelatina; els procediments pigmentaris; els objectius de *flou*; els trucs del vidre despolit i de les trames; la fotografia de colors; els viratges policroms, etc.

En aquest article sols parlarem del *flou* i de les trames, aquests dos senzills i no prou coneguts sistemes de millorar artísticament qualsevulga fotografia plana mentre es tingui només que el bon gust de no caure en exageracions.

El *flou* és un terme pictòric francès que s'aplica en aquesta llengua a les pintures de trets lleugers, vaporosos, suaus, i que s'ha introduït a la fotografia, esdevenint un nom gairebé universal, per a expressar una difusió del focus—que no vol pas dir desenfocatge—que produeix una mena d'emboirament o, amb més propietat, una característica indecisió de línies molt agradable. Repeteixo, però, que cal anar amb compte de no exagerar la nota, ja que els traços difumats sols resultaran suaus, gràcils, lleugers, artístics en un mot, si la difusió s'és feta en el seu punt just.

L'obtenció del *flou* s'aconsegueix mitjançant uns objectius es-

pecialment fabricats a tal fi. N'hi ha que el produeixen amb un dispositiu que permet separar els vidres de què es componen, obtenint així una aberració esfèrica o, si es vol, un desenfocat especial. D'altres es basen sobre l'aberració cromàtica i s'anomenen anacromàtics.

No podem entretenir-nos descrivint tots aquests objectius; sols indicarem els noms dels més coneguts d'ambdues classes, que són: el Cooke, Dallmeyer, Nichola Persheid, Voigtländer, Namias i Eidoscope. Tots tenen els seus avantatges i els seus inconvenients, com en totes les coses; el que cal és estudiar-los i atènyer-se a llurs respectives característiques per a treure'n el màxim de rendiment.

Ultra els objectius fets a posta per al flou, s'han ideat diferents sistemes per tal d'obtenir-lo amb els objectius corrents; els que més s'hi han acostat són unes trames col·locades entre dos vidres que s'adapten a l'objectiu com si fossin uns filtres de llum; llur major inconvenient és que lleven molta lluminositat; darreument la casa Zeiss ha posat a la venda uns vidres que anomena *softar*, que són molt clars per anar desproveïts de tota mena de trames i que, per tant, minven molt poc la llum; són quadrats i es col·loquen també com els filtres; el flou que donen tots aquests dispositius són força discrets i hem vist proves fetes amb alguns d'ells que talment semblen obtingudes amb objectiu exprés.

Passem per alt els trucs de la gota d'oli, interposició d'un vidre groixut que es fa moure durant la impressió, etc., per creure que avui no és necessari recórrer a aquestes curiositats que, per altra banda, deixen molt que desitjar. El qui no pugui o no vulgui comprar-se un objectiu de flou, pot valer-se dels vidres que hem descrit.

A quins assumptes és més adient el flou? Sens dubte al retrat en primer lloc i, després, a segons quins paisatges i composicions; els interiors no s'hi avenen gaire en general.

El flou pot fer-se directament damunt el clixé en pendre la fotografia, o bé en executar l'engrandiment sobre el paper; és aconsellable, però, de produir-lo sempre en impressionar la placa sensible, sobretot si es tracta d'un paisatge on la indecisió de les línies serà menys o més accentuada, segons la distància dels diferents termes, mentre que si es pren la vista normalment i es vol *fluar* en engrandir-la, l'entelament o difumat es produeix en un igual en tots els termes. En els retrats, natures mortes i altres composicions, la diferència del desdibuixat no és tan remarcable, encara que si observable.

Parlem ara de les trames, que sols són aplicables al positivar els negatius, ja sigui directament o per engrandiment. Les trames són uns trossos de paper o tela transparents de la grandària del positiu, que s'interposen entre el negatiu i el paper. En engrandir, la trama es pot col·locar junt amb el clixé, si l'ampliació no és massa gran; si ho és, ha de posar-se en contacte amb el paper. Les trames donen a la fotografia un aspecte molt artístic de dibuix o gravat que millora molt la prova que, endemés, es troba, per aquest procediment, exempta de la duresa de línies que donen molts objectius. Es pot dir que són adients a tots els temes, i que als paisatges on hi han edificis s'escauen magníficament. Són també molt indicades per certes proves que volen tractar-se per procediments pigmentaris.

Les trames millor són les de paper i, entre elles, les de paper vegetal i de seda japonès; també són recomanables certes teles de seda molt transparents, com la glassa i d'altres. Es poden combinar així mateix dues trames a l'ensem.

Per més que no sigui veritablement una trama, pot considerar-se com a tal, pels seus efectes semblants, el vidre esmerilat. Aquest ha d'estar despolit a la sorra i presentar un gra molt fi. Ha d'ésser de la mida del clixé i es col·loca junt amb aquest dins l'intermediari (o passa-vistes) de l'ampliadora, de manera que la banda despolida estigui en contacte amb la gelatina, per tal que quedin enfocats per un igual el gra del vidre i la imatge del clixé. De totes maneres, de vegades, és de molt bon efecte la combinació de la imatge enfocada i el gra del vidre desenfocat; mes aquesta i d'altres combinacions la pràctica les va suggerint i aconsellant o rebutjant segons els assumptes. La que podem recomanar, és la que idearem nosaltres, emprant-la molt sovint i amb èxit; és la de posar alhora el vidre despolit junt al clixé i una trama davant del paper.

No volem acabar aquest article sense esmentar una altra mena de flou i de trama molt poc coneguts. Els aprenguérem en un llibre de M. Charles Duvivier. S'obtenen sense cap dispositiu especial: és el mateix paper que fa el fet. Es tria un paper d'engrandir ben prim, llis i blanc i s'impressiona pel dors, és a dir: la imatge es reflecteix damunt la cara no sensible i, donant una exposició deu o dotze vegades més llarga que la normal, s'aconsegueix una prova d'un embolcallament molt original i bonic. Amb aquest procediment la gelatina s'impressiona, com es veu, del fons a la superfície i no cal fer remarcar com és d'indicat aquest sistema per a les proves destinades a ésser convertides en bromolis, on és de gran

importància que la impressió arribi fins a la part posterior de la capa sensible. Si darrera la banda de la gelatina s'hi posa un paper blanc rugós o vergurat, el gra o les línies d'aquest paper es trobaran lleugerament reproduïdes damunt la prova engrandida, fent l'efecte d'una trama. Si en lloc d'aquest paper hi col·loquem un altre paper sensible, gelatina contra gelatina, tindrem, d'un sol cop, dues proves: l'una invertida i l'altra normal, ço que també es força interessant per al bromoli, ja que es pot destinar la prova normal a un bromoli ordinari i l'altra a un bromoli transportat. Totes aquestes suggestions són, insistim, de M. Ch. Duvivier. Nosaltres ens limitem a propagar-les.

En escriure aquestes ratlles que ens han estat inspirades per aquests dos excel·lents auxiliars de la fotografia artística, ho hem fet en la creença de què seria de profit per als principiants, útil als més avançats i que no mancaria d'interès per als qui, coneixent prou aquests procediments, hi han trobat quelcom que no sabien.

Valdriem no haver-nos equivocat.

ALMACENES ALEMANES

Pelayo, 20 y 24 - BARCELONA

**ESTA ES LA
UNICA CASA**

de Barcelona que
entrega los en-
cargos de foto-

grafia para aficionados a las 5 HORAS EXACTAS
HORARIO los encargos recibidos a las 9 de la mañana
se entregarán escrupulosamente a las 2 de la tarde

los recibidos a las 10 se entregarán a las 3 tarde

»	»	»	11	»	»	»	4	»
»	»	»	12	»	»	»	5	»
»	»	»	13	»	»	»	6	»
»	»	»	14	»	»	»	7	»
»	»	»	15	»	»	»	9	de

la mañana del día siguiente.

Comissió de cultura fotogràfica

President: Sr. Salvador Lluch;

Heu's aci els Cursos de Fotografia que aquesta Comissió ha organitzat per a la present temporada:

Mes de maig: Contratipus i estereoscòpia.

Mes de juny: Procediments pigmentaris (gomes, Fressons i Bromolis).

Per a inscripcions i tota mena de detalls a Secretaria, de 7 a 8 de la vetlla.

Comissió concursos i exposicions

Presidet: Sr. Salvador Forcada

Amb destí al Saló de Buenos Aires foren enviades vuit col·leccions d'altres tants socis de l'Agrupació.

* * *

En el número passat indicàvem que al Saló de Pittsburg foren admeses dues obres del nostre soci Martínez Adserias; però ens equivocàrem amb el seu nom, que és Ricard i no Rafael, com hi constava.

PRIMER CERTAMEN FOTOGRAFIC DEL CAMP DE TARRAGONA

El diumenge, dia 13 del mes darrer, tingué lloc la inauguració d'aquest concurs organitzat per l'Agrupació Excursionista Fotogràfica de Tarragona i exposat al saló del Foment d'Estudis de la mateixa ciutat.

Hi figuraren 23 col·leccions, entre les quals n'hi havien de bona tècnica i de força valor artística.

La medalla d'or fou atorgada pel Jurat—del qual en formava part el nostre estimat ex-president Dr. Pla Janini—al senyor Pere Masdeu, qui obtingué, així mateix, altres premis.

Wellington

Papers bromolis
de totes menes

* * *

Concurs de l'Agrupació fotogràfica "Saint Victor" per a tots els afeccionats. Premis en metàl·lic i en objectes. Del 17 maig al 1.er juny de 1930.

Remesa d'obres del 17 abril al 8 maig, de 9 a 11 de la nit.

* * *

Stand de l'Agrupació a l'Exposició

L'Exposició de Barcelona ha cedit a la nostra Entitat un Stand al Palau de Projeccions en el què hi anirem exhibint obres nostres fins a la clausura del Certàmen.

Es prega, doncs, a tots els socis que desitgin exposar-hi llurs obres, que facin una selecció de les que tinguin disponibles i que vulguin remetre-les a Secretaria el més aviat possible.

No convenint-ni éssent possible exposar-les totes alhora, s'organitzaran torns que aniran rellevant-se periòdicament i en lapsos de temps més o menys llargs, segons les obres de què es disposi.

Comissió de Cinematografia i Projeccions

President: Sr. Ramón Bargués

Vocals: J. Gost i M. Albareda

No tenint completat el programa de les Projeccions que es donaran els dijous d'aquest mes, a la vetlla, en el moment de compondre el present Butlletí, es prega a tots els socis qui s'interessin per elles, que se n'assabentin per la tauleta d'avisos de l'Agrupació o bé per la premsa.

* * *

El dia 6 de març tingué lloc la projecció del senyor Corbella, composta de perfectes fotografies del Pirineu català i de Lourdes.

La del senyor E. de Sales, sobre Alcañic, tingué també un èxit falaguer.

El senyor Martínez Roger donà la seva anunciada conferència sobre Poblet, davant un nombrós auditori, acompanyant la seva

documentada disertació amb diapositius obtingudes per ell i completada la col·lecció amb altres dels senyors Porqueras i Gost.

Darrerament poguérem apreciar la depurada tècnica i qualitats artístiques del senyor Albareda en les seves meravelloses fotografies de neu que ens projectà.

Comissió Laboratori

President: Sr. Ramón Sulé de Cuadros

Si teniu algun projecte relacionat amb aquesta Secció, vos preguem de comunicar-lo a la seva Comissió, verbalment o per carta, per tal de sotmetre'l a l'estudi i aprovació de la Junta Directiva, i, un cop acceptat, dur-lo a la pràctica.

Comissió Biblioteca

President: Sr. Joan Font Castells - Secretari: Sr. Francesc Gomis

Es prega a tots els senyors socis qui tinguin en llur poder alguna obra de la Biblioteca, es serveixin retornar-la tan aviat com n'estiguin servits.

En junta del C. D. s'acordà proporcionar a qui ho solliciti, els números endarrerits del nostre BUTLLETÍ, que no estiguin esgotats, als preus següents:

Per als socis, cinquanta cèntims l'exemplar.

Per als no socis, una pesseta l'exemplar.

Quan es tracti de números que s'hagin exhaurit, la persona a qui interessin haurà d'indicar el preu a què els pagaria i es publicarà la seva oferta en aquesta mateixa secció.

No podent rel·ligar en un volum, amb destí a la Biblioteca de l'Agrupació, els Butlletins de l'any 1927, per no tenir cap exemplar del número del mes de novembre d'aquest any, s'agrairà de veres a qui pugui proporcionar-nos-lo ens ho faci saber.

Comissió Butlletí

President: Sr. Carles M.ª de Quintana

Vocals: Srs. J. Mestres J. Font i J. Sancho

Aquesta Comissió assabenta a tots els qui se li han adreçat demanant-li números endarrerits del nostre BUTLLETÍ, que llurs sollicituds han d'adreçar-les al senyor Bibliotecari, qui té cura, així mateix, de l'Arxiu, on es guarden els números sobrrers del BUTLLETÍ.

A la secció de Biblioteca trobaran una nota referent a les condicions amb què podran adquirir els exemplars que desitgin.

* * *

Es reuneix tots els divendres feiners de deu a dotze de la vetlla.

Noticiari

Des d'aquestes planes trametem al nostre soci i bon amic N'Emili Font, el nostre més sincor condol amb motiu de la mort del seu benvolgut pare. (A. C. S.).

* * *

Al entrar aquest número en impremta ens assabenten la mort del pare del nostre estimat amic i consoci, Dr. Degollada, a qui acompanyem ben sinserament en la seva dolor. (A. C. S.).

* * *

L'amic Garriga continua, sortosament, millorant de les seves greus ferides i, segons ens diuen, no és molt llunyà el dia què podrà dedicar-se als seus quefers habituals.

Ho celebrem de tot cor.

**Recordeu-vos que l'Agrupació
té una Biblioteca**
